

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Responsio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

hospes haberi non possit. Interim miramur non adesse te & curiosis nequicquam oculis absentem vestigamus. Crede mihi, moras abrumpe omnes, & ad urbem citus advola, si sapias. Satis hucusque ludo & oblectamentis datum est; animum ferium indue & avidum laboris. Nam neque nugis, neque socordiae locus hic vacat. Sed quid ego te diutius moror? Vale; nihil rescribas nobis, sed veni.

RESPONSIO.

Excusatoria,

A Ccusasti Amicum tuum negligentiae, & plus æquo amantem otij increpasti, quod exactis Autumnalibus feriis rusticari pergendum tu Litterarium Ludum ingressus chartis impallescis. Parce tamen hanc mihi hodie affingere calumniam, quam aliàs fortasse non ita facile depulisset. Nunquam ego abrupissem lubentius moras omnes, quæ regressum in urbem retardare solent, nisi me timor quispiam subrusticus, quem irridebis haud dubiè, etiamnum retineret. Dicam ingenuè, quod res est; nam cur dissimulare quidquam tecum velim? Vel ipsum Rhetorices illius, quò vocamur, limen religiosum quemdam horrorem ac metum semper incussit. Audivi enim quàm multa narrentur à multis, quæ confidentissimos quosque perterrent. Novum illic aiunt vigere doctrinae genus, novas vivendi leges, novam disciplinae rationem, novos incolas, verbo dicam, nova omnia; sic ut in eo solo nemo non hospes ac peregrinus videri possit. Ego, qui meticulosus naturam meam sum, mirum est, si refugiam illuc accedere? Tu confidentior paulò, ne dicam auda-

audaculum, qui erectâ fronte perfregisti sacros illos aditus. Rescribe, si me amas, quid isthic agatur, & diffidentem amicum, si potes, confirma. Interim dabo singularem operam, ut non veniam, nisi diligenter commendatus. Multos novi, & amicos nactus sum, qui auctoritate ac gratiâ plurimum valent apud eos, qui provinciam istam moderantur. His instructus præfidiis captabo horum hominum benevolentiam, & si quid absentia longior nocuisset, emendabo.

RHETOR IDEM

Amico in urbem reduci post Autumnales Férias.

Jocosa,

ERgo te ruris tui tandem ceperunt fastidia, & è tantis deliciis salvus ad nos & incolumis rediisti? Næ gaudeo propter te plurimum, tibi que mirum in modum gratulor. Nam ut fatear quod res est, tibi ego tot inter illecebras rusticanti timui non mediocriter. Sciebam in hortis illis, quos incolebas, hunc inter alios fructum crescere, qui semel ingressis miram reditûs oblivionem inducit. Nullum verò in vestro comitatu Ulysses noveram, qui aut Loton gustare nollit, aut gustatâ vellet abstinere. Hinc metus diutinæ moræ, celerisque supra spes meas & vota reditûs cumulata lætitia. Eam tu meliùs intelliges, cum ego te veluti ex Asiâ aut ultimis oris reducem amplexabor. Unum habeo monere te in præsentia, meditatus ad nos ut venias, & ad dicendam pro longiore absentia causam egregiè comparatus. Equidem novi te emunctæ naris hominem

nem